

[Ingerlise Koefoed]

og kvaliteten i litteraturudbudet, at der skal være bøger for de mange, at der skal være bøger for de få, at der skal være ny lyrik, at der skal være bestsellers, at det hele skal være der.

Der indgår spørgsmålet om lokalsamfundet og om at bevare boghandelen dér, hvor den er, og helst også få den dér, hvor den ikke endnu eller ikke længere er, og der indgår det, at man kan gå ind i enhver boghandel og få at vide, hvilke bøger der findes om et bestemt emne, og hvad de koster, hvorefter de kan blive fremskaffet fra forlaget, hvis de ikke er der i forvejen, til en pris, som man altså fik at vide på forhånd.

Der er med andre ord mange kulturpolitiske begrundelser for at bevare den faste bogpris. Jeg ved også godt, at Monopoltilsynet i sine sidste meddelelser har fundet på kulturpolitiske begrundelser for at gå imod den faste bogpris, og det går ud på, at det er – jeg ved ikke, om jeg kan læse det sådan – formynderisk at ville bevare den faste bogpris af hensyn til måske især de særlige kvalitetsbøger, fordi, siger Monopoltilsynet, det er folkeligt rigtigt at billiggøre de populære bøger på bogmarkedet. Og det vil ske, hvis man frisætter bogprisen, siger Monopoltilsynet, for så vil det, der kan sælges mest af, naturligvis også falde i pris.

Det er måske en logisk betragtning, men jeg ved alligevel ikke, om det er helt rigtigt, for de sidste eksempler fra Sverige viser nemlig, at det er en sandhed, som skal tages med et gran salt. Bøgernes pris er faktisk gennemsnitlig steget meget mere i Sverige end i Danmark, og det er sket i den tid, hvor Sverige ikke har haft fast bogpris. Derfor mener jeg stadig væk, det er vigtigt, at vi fastholder de faste bogpriser, selv om den litteratur, som vi dermed måske især vil gavnede, er knap så populær i første omgang, hvor den udkommer.

Egentlig synes jeg også, det er morsomt her at mærke sig, at Fællesmarkedet, efter at man har undersøgt muligheden for at bevare eller afskaffe faste bogpriser, har udtalt, at det er noget, man vil overlade til det enkelte land at træffe afgørelse om.

Jeg takker for, at man er enig med os i indholdet af forslaget. At man ikke er enig med os i, at der skal være lovgivning, må vi se, hvad vi kan gøre ved. Det kan være, at

Folketinget engang ender med alligevel af kulturpolitiske grunde at måtte lovgive om bevarelse af de faste bogpriser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

*Meddelelser fra formanden:***Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Lilli Gyldenkilde (SF), Agerschou (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af overførselsindkomster.

(Beslutningsforslag nr. B 142).

I skrivelse af d.d. meddeler boligministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om bygge- og anlægserhvervets fremtidige situation.

(Redegørelse nr. R 19).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

*Skriftlig fremsættelse af forslag:***Lilli Gyldenkilde (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af overførselsindkomster.

(Beslutningsforslag nr. B 142).